

когато до слжнцето той не може ни да дойде, ни да долѣти?“ А тие ми казватъ, че това може да бжде, че човѣкъ може да долѣти до слжнцето съ умътъ си, и че това лѣтене са нарича учение. И наистина, нема землемѣрецьтъ ти не измѣрва къщата, черковата и сичко, ако и да са не приближава до тѣхъ; измѣрва ги презъ рѣката, презъ блатото: той само гледа тамъ нѣщо си, и се си драще по книгата; а най-послѣ ти каже — и колко аршина, и колко пѣди, и колко чоперека е висока черковата. И той, землемѣрецьтъ, до толкова вѣрно ще ти измѣри къщата, щото ти ако и на кровътъ ѝ да са качишъ, то не щешъ по-вѣрно да я измѣришъ! Както землемѣрците мѣратъ земята и сичко, щото е на нея, така сжщо и небомѣрците мѣратъ небето и сичко, щото е тамъ при него. И така, тие сж измѣрили, че слжнцето е длечъ отъ земята много милиона милионе лахте; измѣрили сж тие, щото то не само че не е по-малко отъ земята, а е много по-голѣмо отъ нея; измѣрили сж, мой ти брате, че то е по-голѣмо отъ земята 500 хилѣди пѣти, т. е. че да направиме такова едно кжлбо, каквото е слжнцето, то ние трѣба да сжбереме заедно половинъ милиона такива кжлба, каквато е земята. Видите ли сега каква е работата! Ехъ, не може човѣкъ и да си помисли! петъ стотинъ хилѣди земи, като нашата! Страшно е и да си помисли човѣкъ! Когато азъ разбрахъ сичките тия чудесии, то вече познахъ каква е сплата божия! А когато познаешъ сичките тия премждрости, то не щешъ вече да са чудишъ, че такова стра-